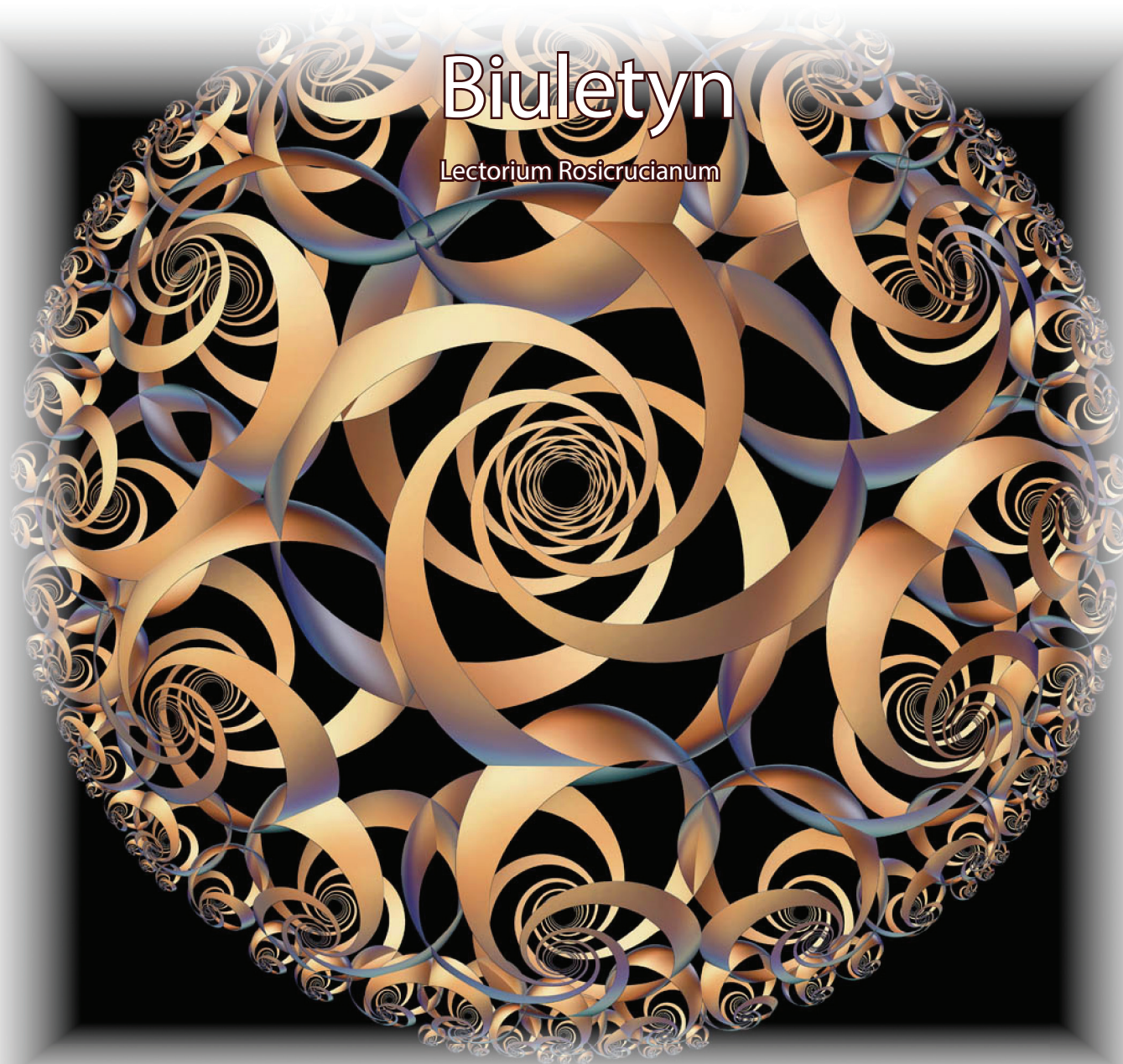

Biuletyn

Lectorium Rosicrucianum

wrzesień 2015

© Copyright by Lectorium Rosicrucianum
Międzynarodowa Szkoła
Złotego Różokrzyża

All rights reserved

Wszystkie prawa zastrzeżone

Adres Szkoły Duchowej
Lectorium Rosicrucianum
ul. Wojska Polskiego 99
98-300 Wieluń.

www.rozokrzyz.pl

e-mail: info@rozokrzyz.pl

Facebook:

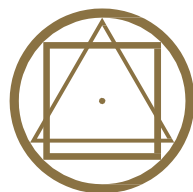
www.facebook.com/rozokrzyz

Twitter:

www.twitter.com/rozokrzyz

Literatura Szkoły Duchowej
www.rozekruispers.pl

Czasopismo Pentagram
www.czasopismopentagram.pl

Biuletyn Lectorium Rosicrucianum, Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża

Biuletyn jest elektronicznym informatorem Lectorium Rosicrucianum, Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża.

Adresowany jest on do ludzi poszukujących głębszego zrozumienia samych siebie, naszego miejsca we Wszechobjawieniu oraz spojrzenia z innej strony na zjawiska zachodzące w otaczającym nas świecie. Prezentowane w nim treści mają przede wszystkim pomóc nam dostrzec Światło, które towarzyszy człowiekowi w jego wędrówce przez świat i nieustannie wzywa go do ścieżki wyzwolenia.

Informacje o spotkaniach i odczytach:

w Katowicach, ul. Francuska 33 A

w Krakowie, ul. Augustiańska 18

w Koszalinie, ul. Andersa 26

w Warszawie, ul. Inżynierska 3/5

we Wrocławiu, ul. Wandy 7/11

Działalność w innych miastach

Bydgoszcz
Częstochowa
Gańsk
Jelenia Góra

Lublin
Łódź
Opole
Poznań

Radom
Szczecin
Słupsk
Świdnica
Wałbrzych

Czwarty wymiar

Naszą trójwymiarową świadomością nie jesteśmy w stanie stworzyć sobie żadnego wyobrażenia czwartego wymiaru. Catharose de Petri nazywa czwarty wymiar „rzeczywistością wszechobecności”. Czwarty wymiar eliminuje czas i odległość.

Doświadczamy tego świata jako trójwymiarowego. Rozróżniamy długość, szerokość i wysokość. Matematycy rozróżniają odpowiednio: linię, płaszczyznę i przestrzeń. Linia nie ma szerokości, a płaszczyzna wysokości albo grubości. Nawet cień nie ma grubości i dlatego jest dwuwymiarowy. Ten dwuwymiarowy cień może być uznany za wyraz formy trójwymiarowej. Mówiąc ogólnie, możemy stwierdzić, że cień jest wyrazem wyższego wymiaru w niższym lub też, bardziej poetycko, że wyższy wymiar daje się poznać w niższym za pomocą cienia. W ten sposób możemy również zinterpretować starożytne powiedzenie: I Bóg rzucił swój cień na Ziemię. Wielu ludzi za czwarty wymiar uznaje czas. Pisał o tym na początku dwudziestego wieku Uspien-ski w swojej książce Nowy model Wszechświata. Swoje rozważania opierał on o aktualne wtedy teorie naukowe z okresu tuż przed rozwinięciem

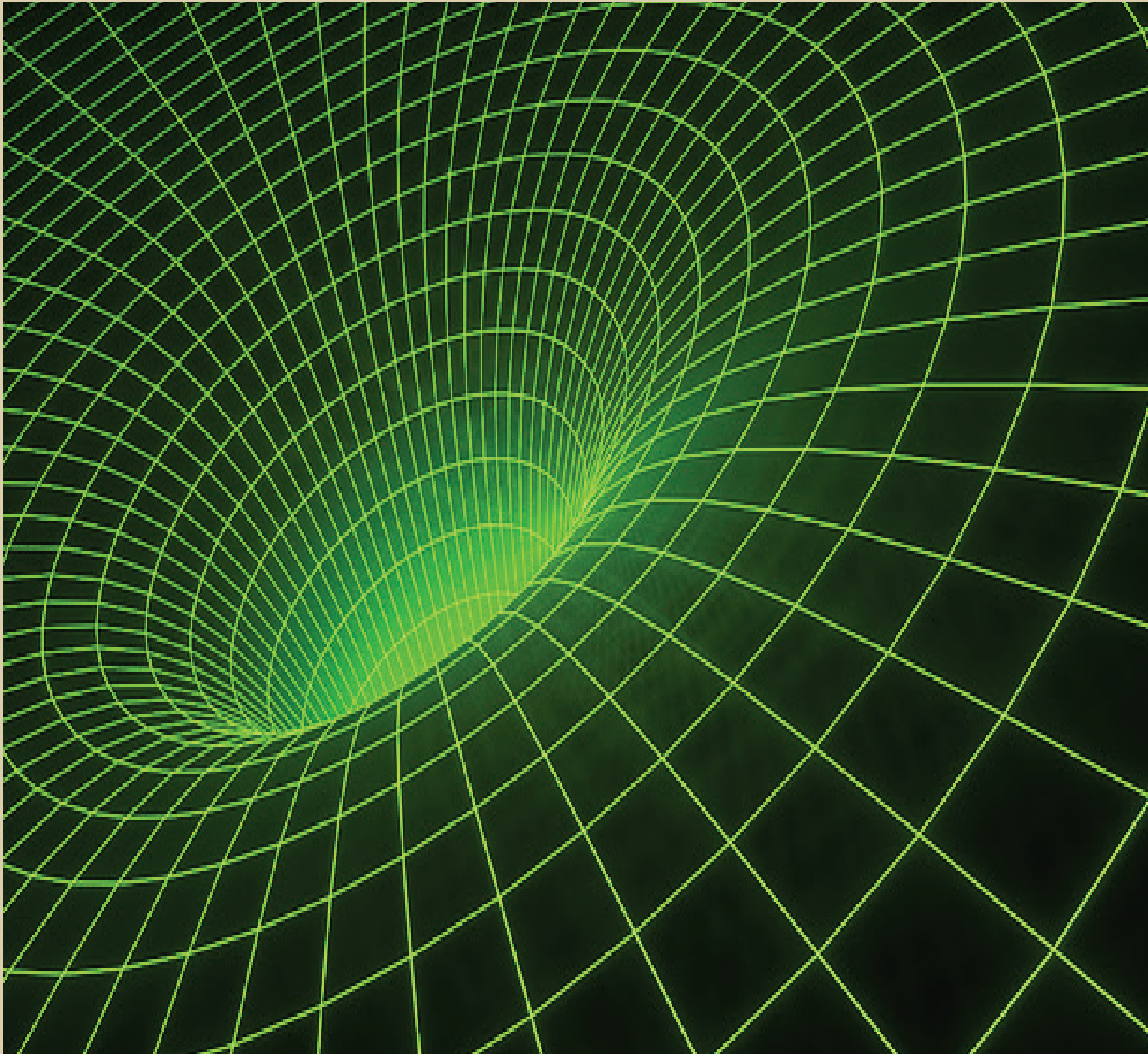
przez Einsteina teorii względności. Ponieważ jesteśmy w stanie, choć z pewnym trudem, wyobrazić sobie, że czas jest „wyższym wymiarem”, to krok ten wydaje się logiczny. Jednak w rzeczywistości prowadzi on do wyobrażenia, które jest bardzo niedoskonałe, gdyż z zasady trójwymiarowa świadomość nie jest w stanie pojąć czwartego wymiaru. Catharose de Petri odnosi się do czwartego wymiaru jako do „rzeczywistości wszechobecności” i kontynuuje: To wymiar, który całkowicie eliminuje czas, odległość i przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, teraźniejszość i to, co stanie się wkrótce.

PRZEJŚCIE

Naszą trójwymiarową świadomością jesteśmy całkowicie niezdolni wyobrazić sobie, jak wyglądają rzeczy w czwartym wymiarze. Jednakże można powiedzieć coś o przejściu z trzeciego do czwartego wymiaru, czyniąc analogię do przejścia z drugiego do trzeciego wymiaru. Być może wiemy również cokolwiek o tym, jak czwarty wymiar daje się poznać w trzecim. Znamy drugi wymiar jako płaszczyznę, a okrąg jako szczególną formę płaszczyzny. W trzecim wymiarze odpowiedni-

kiem okręgu jest kula. Kula składa się z nieskończonej liczby okręgów, które mają ten sam środek. Dlatego przejście z drugiego do trzeciego wymiaru pojawia się wtedy, kiedy łączymy środki więcej niż jednego okręgu w jeden wspólny środek. Analogicznie możemy więc powiedzieć, że przejście z trzeciego do czwartego wymiaru pojawia się wtedy, kiedy łączymy środki kilku kul w jeden środek – kiedy zmieniamy je w jeden środek. Jest nam bardzo trudno to sobie wyobrazić, ponieważ jesteśmy uwięzieni w rzeczywistości trójwymiarowej. Właściwie wydaje się to niemożliwe również dlatego, że nasze ciała zbudowane są z komórek, cząsteczek, tkanek, które są ograniczone. Jednak jeżeli odniesiemy się do mikrokosmosu, a raczej do mikrokosmosów, które również są kulami, wygląda to inaczej. Możemy zdać sobie sprawę z tego, że wszystkie mikrokosmosy mają wspólny środek, jedno wspólne jądro duszy, które daje się poznać w każdym indywidualnie jako róża serca lub atom odzwierciedlający. Z tego jądra duszy światło Ducha jest rzutowane do odzwierciedlającego ciała mikrokosmosu, do ciała mentalnego. Niestety, zapelniliśmy ciało mentalne najróżniejszymi ideami, a ponieważ jesteśmy do nich tak silnie przywiązani, to właśnie te ukochane przez nas idee unie-

Czwarty wymiar

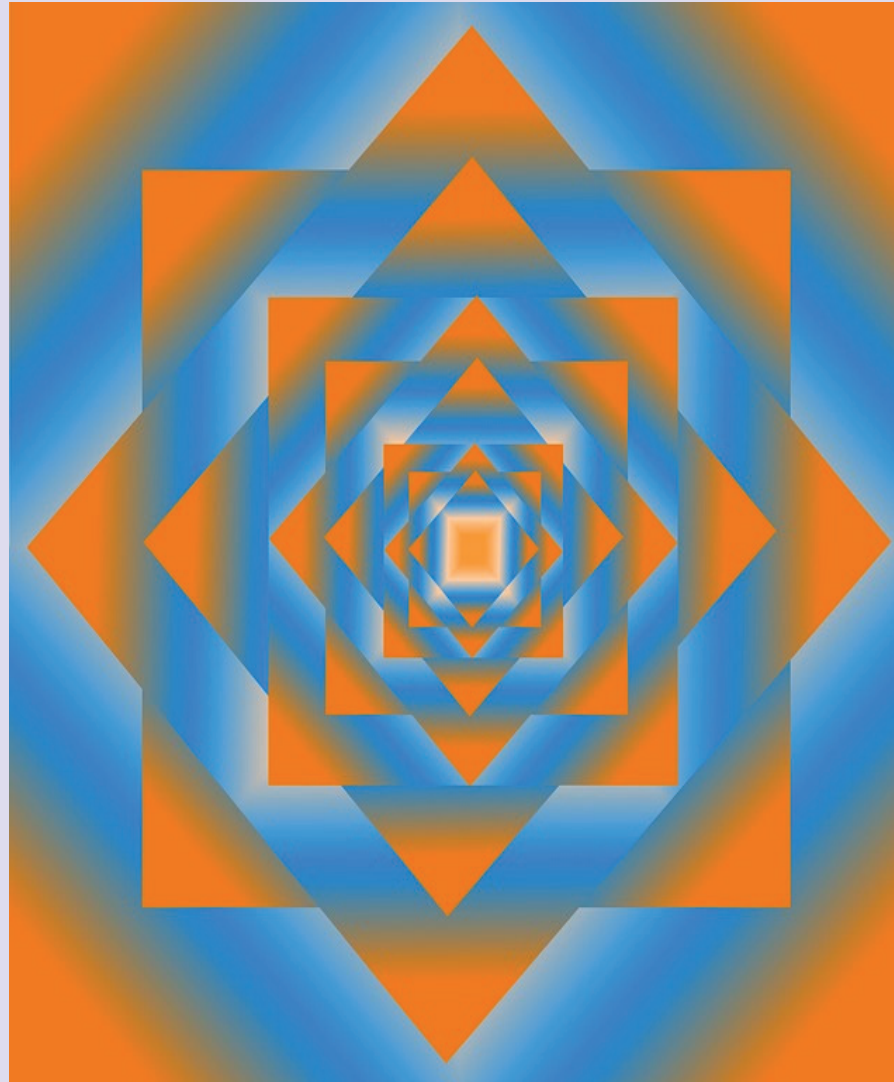

możliwiają nam uświadomienie sobie obrazów, które Duch chciałby, abyśmy dostrzegli. Innymi słowy, powinniśmy uczyć się na podstawie serca, a nie głowy. Szekspir nawiązuje do tego w sonecie jedenastym, jednym z jego najpiękniejszych sonetów. Na początku opisuje, jak oddzielona świadomość musi zostać zastąpiona przez świadomość pierwotną, w wyniku jej odwrócenia. Sonet ten kończy się następująco: Wyrzeźbiła cię podług swego wzoru wskazując, byś stworzył coś więcej, kopii nie marnując. „Stworzenie czegoś więcej” ma tutaj dwa znaczenia. Pierwsze wskazuje na to, że powinniśmy stworzyć miejsce w nas samych, aby Duch mógł przez jądro duszy rzutować swój obraz. Po drugie mówi, że musimy pokazać ten obraz na zewnątrz, do świata, jako prawdziwy akt życia. Jeśli tego nie robimy, jeśli trzymamy ten obraz tylko dla siebie, jeśli tak jak M. będziemy tylko rozkoszować się nim w swojej bibliotece, to żywy obraz umiera. Trzeci wymiar wyraża się w drugim jako cień rzucający naprzód cień przestrzeni. Czwarty wymiar wyraża się w trzecim jako siła przechodząca od wewnątrz na zewnątrz w nieograniczoną przestrzeń, rzucająca naprzód cień wszechobecności.

Czwarty wymiar

Krótko po wojnie M. osiadł na małej wyspie u wybrzeży Grecji. Pochodził z zamożnej angielskiej rodziny i przez całe życie z irytacją reagował na pytanie: „Co porusza człowieka?” W trakcie swoich podróży zgromadził kolekcje skarbów, które przechowywał w domu. M. był szczególnie dumny ze swej kolekcji dzieł wielkich mistrzów, natchnionych poetów, poszukujących filozofów i innych. Dla swej obszernej biblioteki dobudował w domu dodatkowe piętro, zainstalował również generator prądu, aby móc zagłębiać się w książkach późnym wieczorem, po zachodzie słońca. Był jedynym we wsi, który w tym czasie posiadał elektryczność. Po drugiej stronie wsi, gdzie zaczynały się wzgórza, mieszkała mądra kobieta, którą spotykał co pewien czas podczas swych częstych spacerów. Były to zawsze wyjątkowe spotkania, podczas których M. przeczuwał, że kobieta zna odpowiedź na pytanie, którego on nie śmiał zadać. Pewnego dnia, gdy rozkoszował się zachodem słońca przed domem, zobaczył tę mądrą kobietę zmierzającą w jego kierunku. Powitali się, pogawędzili, aż w końcu kobieta zadała osobliwe pytanie. Niedawno odwiedził ją jej mistrz i pozostawił rodzaj raportu z podróży w postaci przeźroczy.

Wyraźnie podał jej imię M., aby pokazała u niego przeźrocza, ponieważ jako jedy ny posiadał elektryczność. Miał to być pokaz dla kilku osób, które ją akurat odwiedziły. M. bardzo się ucieszył, że mógł tej kobiecie wyświadczyć przysługę, oddając do jej dyspozycji bibliotekę, a jednocześnie zrobić na niej wrażenie swoją kolekcją książek. Ustalili termin na następny wieczór i kobieta, jej goście i M. zebra li się w bibliotece następnego dnia, tuż po zachodzie słońca. Jednakże M. opróżnił z książek tylko niewielką część ściany, zostawiając na niej cenne tomy, które bardzo chciał pokazać mądrej kobiecie. Dlatego przeźrocza wyświetlane były głównie na książkach, które w ten sposób stały się bardzo dobrze widoczne. Szybko rozwinęła się żywa dyskusja na temat zebranych dzieł, pełnych najrozmaitszych pouczających spostrzeżeń. M. miał tu wiele do powiedzenia. Głębokie rozczarowanie mądrej kobiety całkowicie mu umknęło, gdy żegnali się na zakończenie wieczoru. Długo jeszcze machał jej i jej gościom po wyjściu, po czym pełen energii zasiadł na środku biblioteki. Minie wiele lat, zanim ci dwoje znowu się spotkają.

Nowości wydawnicze: www.rozekruispers.pl

Πίστις Σοφία

Gnostyczne Misteria Pistis Sophii

Komentarze do Księgi Pierwszej *Pistis Sophii*

Jan van Rijckenborgh

Gnostycka Ewangelia Pistis Sophia, przypisywana Walentynowi (2 wiek n.e.) jest pismem niezwykle zawoalowanym.

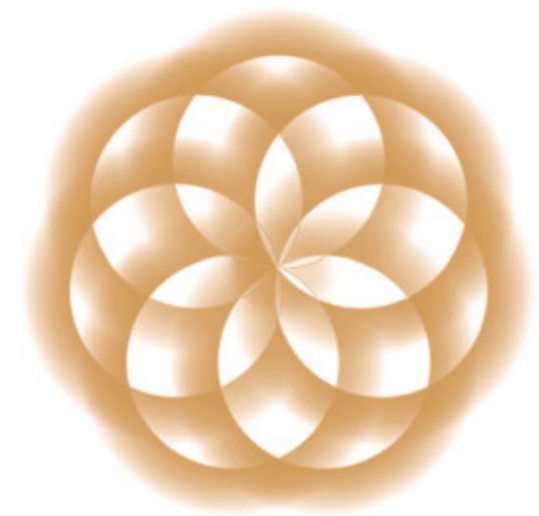
Wyczerpujące objaśnienia Jana van Rijckenborgha do Księgi Pierwszej Pistis Sophii pozwalają poważnym uczniom zrozumieć zawarte w niej uwalniające gnostyczne przesłanie.

W książce tej Autor przedstawia sposób, w jaki możliwe jest dla człowieka, dokładnie tak jak dla Pistis Sophii, przeniknięcie za zasłonę Trzynastego Eonu. Daje nam pełne objaśnienie nowej Siły Światła, która jest niczym wołanie, nowe zadanie życiowe, nowa misja. Misja ta musi jednak zostać spełniona, ażeby można było dostąpić nie śmierci, lecz jedynego prawdziwego Życia.

PENTAGRAM

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Kosmiczna Siódemka

Siedem pól mikrokosmosu

Siedmiokrotna odnowa ciała
astralnego

Siedem okresów tworzenia

IV/V/VI 2015 | NUMER 2/99